

VIÐGERÐIN EYDNAÐIST OG SJÚKLINGURIN DOYÐI

Ungarn fór við øllum stigunum, og í føroysku leguni var vónbrotið stórt um hetta, tí hesa ferð kendu spælarar og venjarar tað soleiðis, at Føroyar høvdu uppiborið at skora mál og at vinna

Jóannes Hansen

Tað vóru blandaðar kenslur í føroysku legun i, tá ið dóm-arin úr Hvítarusslandi hevði brikslað fyrri síðstu ferð í góðveðrinum á Tórsvølli týskvøldið.

Hetta var síðsti heima- dysturin í ár, og talvan vísti 0-1. Landsliðsvenjarin Lars Olsen orðaði seg soleiðis:

– Eg kann ikki anna enn

vera nøgdur við spælið, men samstundis eri eg vónbrotin av úrslitinum. Hesaferð vístu vit tað í dysti, sum vit hava vant í fyrireikingunum. Hetta var fint eftir stóru av- bjóðingina í Belfast. Sølvi Vatnhamar arbeiddi nógv og hart, og Brandur H. Olsen arbeiddi væl saman við Fróða Benjaminsen og Halli Hansson á sentrala mið- vøllinum. Tað vóru teir, sum

myndaðu spælið, og vong- verjarnir bjóðaðu seg væl fram. Ein onnur orsök til, at tað gekk so væl, var, at Jóan Símun Edmundsson megnaði sín leiklut á toppinum so væl. Í 1. hálvleiki høvdu vit móguleikarnar, og tað var spell, at vit ikki skoraðu, sigur Lars Olsen, sum vónar, at tað fer at eydnast niðri í Grikkalandi um ein mánað at halda fram við tí, sum

Hesaferð vístu vit tað í dysti, sum vit hava vant í fyrireikingunum, segði Lars Olsen, landsliðsvenjari

liðið vísti 2. hálvleik í Belfast og ímóti Ungarn.

Miðvallararnir

Hallur Hansson var ein av teimum eyðsýndastu. Hann hevði bestu royndirnar í 1. hálvleiki, og eisini hann var nøgdur við spælið og harmur um úrslitið:

– Vit vóru sera uppsettir og lógu tætt í mótstøðu- monnunum, og eg haldi, at Fróði og eg í dag punkteraðu prátið um, at tað er einki í vegin fyri, at vit spæla saman. Eg fokuseraði á at vinna allar nærdystirnar og at arbeiða fyrri liðið, og tað eydnaðist væl hjá okkum øllum. Hetta kunnu vit byggja víðari á í Grikkalandi.

Hvat sigur tú um móguleikarnar?

– Eg plagi ofta at skora upp á móguleikar av tí slag- num, sum eg fekk mitt fyrri. Eftir temjingina smekkaði eg

til, og tað var einki í vegin við skotinum, men málmaðurin refleksbjargaði til horna, tíverri.

Brandur H. Olsen var fyrri fyrstu ferð millum teir fyrstu ellivu:

– Vit eru ógvuliga vón- brotnir, tí vit kenna, at vit vóru betri enn teir alla tíðina. Spælið var betri, enn tað var í Norðurírlandi, og saman- spælið við Fróða og Hall gekk væl. Tað liggur ikki í mær at vera darvaður av nervum. At hjálpa sínum landi og liði er

tað størsta, tú kanst røkka sum fótbóltsspælari, og eg eri sera vónbrotin um, at góða leikliga avrikið ikki bar stig og sigur við sær, sigur 18 ára gamli Brandur H. Olsen, sum nú er aftur í FCK, har hann fyrirskar seg at vera klárur, tá ið Ståle Solbakken fer at senda boð eftir honum. Tað tykist bara vera ein spurningur um tíð, áðrenn hann fer at fáa móguleikan á besta FCK liðnum.

Sølvi Vatnhamar var fyrri fyrstu ferð við í undankapp- ingardysti, og eisini hann var bæði fegin og vónbrotin:

– Eg havi hugsað positivt í fleiri dagar um hesa lýtuna. Tað gekk væl hjá okkum, men vit eru sera vónbrotnir um úrslitið. Jónas þór Næs hevur nógv var royndir á landsliðnum, og hann minn- ir í spælistíli nógv um Bárð Hansen, sum eg spæla saman við í Víkingi. Vit tosaðu